

ΕΡΓΟ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΑΠΟΡΡΙΜΑΤΩΝ Κυθήρων-Αντικυθήρων

Χαιρετισμός Ιωάννου Δ. Παλαιοκρασσά

Αγαπητή κυρία Περιφερειάρχης, Αγαπητέ κύριε Δήμαρχε, φίλες και φίλοι των Κυθήρων,

Λυπάμαι πολύ, που για λόγους ανειλημμένων υποχρεώσεων δεν μπορώ να συμμετάσχω στην τόσο σημαντική ημερίδα, την οποία οργανώσατε για το κρίσιμο θέμα της ορθής περιβαλλοντικής διαχείρισης των απορριμμάτων των όμορφων Κυθήρων και Αντικυθήρων. Το θέμα της διαχείρισης αυτού του προβλήματος με απασχόλησε εδώ και 25 χρόνια περίπου, τότε που ήμουν Επίτροπος της Ευρωπαϊκής Επιτροπής για το Περιβάλλον, αλλά και την Αλιευτική πολιτική της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Θα σας αποκαλύψω μάλιστα και μια σημαδιακή λεπτομέρεια. Τον Δεκέμβριο του 1994, ως Επίτροπος, πέρασα σε κοινή Συνεδρίαση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, την Πρώτη Ευρωπαϊκή Οδηγία για την διαχείριση των απορριμμάτων συσκευασίας.

Για τον λόγο αυτό μάλιστα, τιμήθηκα με το ανώτατο Βελγικό Παράσημο του Μεγαλόσταυρου του Βασιλέως Λεοπόλδου Β΄, διότι με την συγκεκριμένη έγκριση της Οδηγίας αυτής εγκαινιάσθηκε η νέα διαδικασία συναπόφασης Κοινοβουλίου/Συμβουλίου που είχε εγκριθεί με την Συνθήκη του Μάαστριχτ του 1992. Στην Οδηγία αυτή η Ευρωπαϊκή Ένωση, αναγνωρίζοντας τη δυσκολία της διαχείρισης των απορριμμάτων στην νησιωτική Ελλάδα, της χορήγησε μία 5ετία επιπλέον, για την επίτευξη των στόχων ανακύκλωσης και αξιοποίησης στις νησιωτικές περιοχές.

Οι λόγοι είναι αυτονόητοι, αλλά είναι χρήσιμο να τους επαναλάβουμε:

Πρώτον, τα χαριτωμένα, νησιά μας είναι η «πρώτη ύλη» της εθνικής μας βιομηχανίας – του τουρισμού – , αλλά λόγω της μικρής έκτασής είναι δύσκολο να χωρέσουν ένα ΧΥΤΑ που ασφαλώς επιβαρύνει το ευαίσθητο, περιορισμένης έκτασης τοπίο.

Δεύτερον, η ανακύκλωση και η βιομηχανική αξιοποίηση των αποβλήτων είναι μονόδρομος, αλλά προσκρούει στο πρόσθετο μεταφορικό κόστος εξαγωγής των επεξεργασμένων απορριμμάτων. Ασφαλώς υπάρχουν λύσεις και – είμαι βέβαιος – ότι θα έχετε επιλέξει τις πιο σύγχρονες και πρόσφορες. Η σχετική τεχνολογία έχει αναπτυχθεί τόσο, που οι λύσεις αυτές επιτρέπουν σήμερα, ακόμα και την πραγματοποίηση μικρών κερδών.

Κλείνω με μια γενικότερη παρατήρηση. Παλαιότερα, επικρατούσε η αντίληψη ότι η φροντίδα για την διατήρηση και ανάδειξη του περιβάλλοντος, έρχεται σε σύγκρουση με τον στόχο ανάπτυξης της οικονομίας. Τώρα όμως, έχει πια αποδειχθεί επανειλημμένα στην πράξη ότι ισχύει ακριβώς το αντίθετο. Όχι μόνο γιατί – όπως προανέφερα – το περιβάλλον είναι η πρώτη ύλη του τουρισμού και οφείλομε να το προστατεύουμε ως κόρην οφθαλμού, αλλά και γιατί οι «πράσινες βιομηχανίες» που δημιουργεί η προστασία του, όπως π.χ. η αξιοποίηση των απορριμμάτων και των αποβλήτων, δημιουργούν ανάπτυξη, απασχόληση και πρόσθετο εισόδημα.

Ο μετασχηματισμός των οικονομιών μας σε οικονομίες χαμηλής περιβαλλοντικής επιβάρυνσης δεν είναι απλώς ένας καλός οικονομικός στόχος για αειφόρο ανάπτυξη, αλλά και το καλύτερο όργανο αντιμετώπισης των σοβαρότατων κινδύνων, που δημιουργεί η επιταχυνόμενη κλιματική αλλαγή. Αυτή αποτελεί ασυγκρίτως σοβαρότερη και μονιμότερη απειλή στο κλίμα, στις παραλίες και στις νησιωτικές υποδομές, από μια σύγχρονη μονάδα διαχείρισης απορριμμάτων.

Ιωάννης Παλαιοκρασσάς